

SENAT DE BELGIQUE**SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1977**

14 JUIN 1977

Proposition de loi octroyant des subsides-pensions aux institutions provinciales en compensation de leurs charges de pensions de retraite du personnel enseignant

(Déposée par M. Sweert et consorts)

DEVELOPPEMENTS

La législation consacrant le Pacte scolaire a eu le souci de placer sur pied d'égalité les pouvoirs organisateurs de l'enseignement en faisant supporter les charges du personnel en activité et à la retraite par le Trésor public.

Le personnel en activité, répondant aux conditions de subvention, est payé directement par le Trésor ou par le pouvoir organisateur communal ou provincial. Dans ce cas, celui-ci perçoit des subsides-traitements globaux.

Au moment où le personnel directeur, enseignant et auxiliaire d'éducation accède à la retraite, il n'en est plus de même. Si l'article 40 de la loi du 29 mai 1959, modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement stipule que « tout membre du personnel enseignant admis aux subventions peut faire valoir ses droits à une pension à charge du Trésor public s'il remplit les conditions fixées par la législation qui lui serait applicable s'il faisait partie du personnel enseignant de l'Etat », il sied de constater que l'article 47, alinéa 1er, 2e, de cette loi y déroge lorsque la loi ou un règlement ont déjà institué un régime de pension à charge d'un pouvoir public.

Si les membres du personnel enseignant des écoles normales provinciales et des écoles d'application y annexées béné-

BELGISCHE SENAA**BUITENGEWONE ZITTING 1977**

14 JUNI 1977

Voorstel van wet tot toekenning van pensioen-toelagen aan de provinciale inrichtingen, ter compensatie van hun lasten ter zake van het rustpensioen van de leerkrachten

(Ingediend door de heer Sweert c.s.)

TOELICHTING

De wetten tot bekrachtiging van het Schoolpact hebben ervoor gezorgd dat de inrichtende machten van het onderwijs op dezelfde voet komen te staan : de uitgaven voor het personeel in actieve dienst en het gepensioneerd personeel worden gedragen door de Schatkist.

Het personeel in actieve dienst dat de voorwaarden voor subsidiëring vervult, wordt rechtstreeks betaald door de Schatkist of door de gemeentelijke of provinciale inrichtende macht. In dat laatste geval krijgt de gemeente of de provincie globale weddetoelagen.

Zodra het bestuurs-, onderwijzend en opvoedend hulp-personeel met pensioen gaat, is dat evenwel niet meer het geval. Artikel 40 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de wetgeving betreffende het onderwijs bepaalt weliswaar dat « ieder lid van het onderwijzend personeel, in de toelageregeling opgenomen, zijn rechten op een pensioen ten laste van de Schatkist mag laten gelden, wanneer hij zich in de voorwaarden bevindt vereist door de wet die op hem toepasselijk zou zijn, indien hij tot het onderwijzend personeel van de Staat zou behoren », maar artikel 47, eerste lid, 2e, van die wet wijkt daarvan af indien reeds een pensioenregeling ten laste van een overheidsdienst bij wet of reglement is ingesteld.

De leerkrachten van de provinciale normaalscholen en van de daaraan verbonden oefenscholen genieten een pensioen

ficient d'une pension à charge du Trésor public en vertu de la loi du 10 juin 1937, leurs collègues des autres écoles provinciales obtiennent une pension à charge exclusive de l'institution provinciale chargée de la liquidation des pensions émergeant au budget de la province. Ainsi, de tous les pouvoirs organisateurs de l'enseignement, seules les provinces supportent les charges de pension de leur personnel sans contrepartie.

Sans vouloir rompre avec les dispositions administratives, la présente proposition, tout en maintenant dans le cadre de la décentralisation les institutions existantes, a pour objet de faire compenser par le Trésor la charge de pension supportée par celles-ci. Elle a le souci de prévenir les difficultés que la suppression éventuelle du pouvoir politique provincial entraînerait.

Comme en matière de traitements, des subventions-pensions devraient alors être allouées aux institutions provinciales ayant en charge les pensions du personnel enseignant.

Le mode de calcul de la pension en application dans les provinces est parfois différent de celui en vigueur à l'Etat. Il arrive ainsi que des enseignants ayant fonctionné dans l'enseignement normal provincial obtiennent à charge du Trésor une pension inférieure à celle qu'ils auraient obtenue en application du règlement provincial. Le conseil provincial est alors appelé à délibérer pour accorder aux intéressés un complément de pension à charge de la caisse provinciale de pensions. Dans un but de simplification et de normalisation, la présente proposition prévoit que les pensions de tous les retraités de l'enseignement provincial sans distinction sont liquidées par l'institution décentralisée sans toutefois que leurs montants puissent être inférieurs à celui du personnel similaire de l'Etat.

Pour être équitable vis-à-vis des provinces, la loi devrait entrer en vigueur simultanément à celle du 29 mai 1959.

A. SWEERT.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Les pensions de tous les membres du personnel directeur, enseignant et auxiliaire d'éducation admis à la retraite dans l'enseignement organisé par les provinces sont liquidées, en application du règlement propre à chacune d'elles, par les institutions provinciales ayant en charge le paiement des pensions de retraite.

ART. 2

Le Trésor verse annuellement aux institutions citées à l'article 1er, des subsides-pensions équivalents au montant

ten laste van de Schatkist overeenkomstig de wet van 10 juni 1937, maar het pensioen van hun collega's in de andere provinciale scholen komt uitsluitend ten laste van de provinciale instelling belast met de uitbetaling van de pensioenen voor rekening van de provinciebegroting. Van alle inrichtende machten in het onderwijs zijn het dus alleen de provincies die zonder enige subsidiëring de pensioenlasten van hun personeel moeten dragen.

Zonder afbreuk te doen aan de administratieve bepalingen, noch aan de decentralisatie van de bestaande instellingen, wil dit voorstel de pensioenlast van die instellingen door de Schatkist laten vergoeden. Het voorstel beoogt de moeilijkheden te voorkomen die de eventuele afschaffing van de provinciale politieke macht zou meebrengen.

Evenals voor de wedden zouden ook voor de pensioenen toelagen worden verleend aan de provinciale instellingen die de pensioenen van het onderwijzend personeel uitkeren.

De wijze van berekening van het pensioen bij de provincies verschilt soms van die bij de Staat. Zo kan het gebeuren dat leerkrachten die werkzaam zijn geweest in het provinciaal normaalonderwijs, een lager pensioen ten laste van de Schatkist krijgen dan zij zouden hebben genoten indien het provinciaal reglement was toegepast. In dat geval dient de provincieraad te beslissen of aan de betrokkenen een aanvullend pensioen ten laste van de provinciale pensioenkas wordt toegekend. Met het oog op vereenvoudiging en standaardisering bepaalt dit voorstel dat de pensioenen van alle gepensioneerden zonder onderscheid uit het provinciaal onderwijs betaald zullen worden door de gedecentraliseerde instelling, zonder dat de bedragen evenwel lager mogen zijn dan de pensioenen van het overeenkomstige personeel bij de Staat.

De billijkheid ten aanzien van de provincies eist dat de wet in werking treedt op dezelfde dag als de wet van 29 mei 1959.

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

De pensioenen van alle in rust gestelde leden van het bestuurs-, onderwijzend en opvoedend hulppersoneel van het onderwijs georganiseerd door de provincies, worden, met toepassing van het eigen reglement van ieder van hen, uitbetaald door de provinciale instellingen die belast zijn met de betaling van de rustpensioenen.

ART. 2

De Schatkist maakt jaarlijks aan de instellingen, genoemd in artikel 1, pensioentolagen over ten belope van het totale

total des pensions qui devraient être allouées à ce personnel en application de l'article 40 de la loi du 29 mai 1959 modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement.

ART. 3

Le montant de la pension de retraite de chaque agent ne peut être inférieur à celui de la subvention perçue.

A. SWEERT.
E. LACROIX.
A. POFPE.
M. BUSIEAU.
W. CALEWAERT.
B. VAN HOEYLANDT.

bedrag van de pensioenen die aan dat personeel zouden moeten worden verleend overeenkomstig artikel 40 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de wetgeving betreffende het onderwijs.

ART. 3

Het bedrag van het rustpensioen van ieder personeelslid mag niet lager zijn dan het bedrag van de ontvangen toelage.